

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΨΑΦΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΘΗΝΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησίᾳ » 16.

παρὰ τὴν Δοτ. Ἐκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπήν.

ΔΟΓΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΙΔΑΝ ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΝ.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ ΑΥΤΟΥ

ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου
τῇ 20 Μαΐου

ὑπὸ

ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΠΑΝΤΟΡΗ

Γυμνασιάρχου.

..... Ἄ δ' ἀρετὰ
καὶ θανοῦσι λάμπει.

Εὐριπ. Ἄνδρ. 773.

Αἰαί! Ἀπέθανεν ἡμῖν, ἀδελφοί, ἀπέθανεν ὁ κλεινός Ἐπαμεινώνιδας ὁ Δεληγεώργης, ὁ δεινός, ὁ εὐγλωττός, ὁ δὴμηγόρος ἐν τῇ Βουλῇ, τῆς νεωτέρας γενεᾶς ὁ γενναϊόφρων ἠγέτης! Πέμπτην ἡμέραν σήμερον κεῖται νεκρὸς τεθαμμένος ὑπὸ τὸ χῶμα, καταλιπὼν τὸ ἔνδοξον ὄνομα καὶ τὴν ἀρετὴν του. Ἄ δ' ἀρετὰ καὶ θανοῦσι λάμπει» κατὰ τὸν τραγικόν. Ὀρνοῦσι ἴθιβερος τὸν ἀριστον πατέρα ἐξ ὄρφανᾶ, οἱ κάλλιστοι τοῦ γένους αὐτοῦ βλαστοί, καὶ περιλημμένη σύζυγος, μελανειμονοῦσα ἢ δύστηνος. Αἱ Ἀθηναί, ἡ χαριστάτη πόλις τοῦ κράτους, ἡ χρυσὴ μητρόπολις τοῦ Πανελληνίου, ἐκλαυσαν πικρῶς τὸν θάνατον τοῦ αἰοιδίμου ἀνδρός καὶ κατακοσμήσασι ἐπισήμως, ἐκήδευσαν τὸν νεκρὸν αὐτοῦ μεγαλοπρεπέστατα. Τὸ δὲ Μεσολόγγιον, τὸ περικεῖς, τὸ ἥρωικόν Μεσολόγγιον, ἀποστερηθὲν ἄωρος τὸν ἕτερον τῶν ἐξόχων ἀνδρῶν τῆς πολιτικῆς συνωρίδας του, ὁ Πειραιεύς, οἱ σύλλογοι, ἐστεῖλαν αὐτῷ μεγάλας πρεσβεύσεις μετὰ στεφάνων καὶ εἰσδηλώσαν τῆς ψυχῆς των τὸ ἄλγος ἐπὶ τῇ συμφορᾷ. Οὐτε ἐν τῇ Βουλῇ οὔτε ἐν Μεσολογγίῳ θὰ περιηγήσῃ πλέον ἢ καλλίφρωνος, ἡ ἐπιβλητικὴ λαλιὰ τοῦ ἐξόχου ῥήτορος. Δὲν θὰ προσαγορεύσῃ

τὸν φίλτατον σύζυγον ἢ τάλαινα χήρα εἰς τὸ ἐξῆς, οὔτε τὰ ὄρφανᾶ, ἡμίσητα δωδεκάς ἐν κύκλῳ, θὰ χαιρετίσωσι, θὰ φιλήσωσι τὸν φιλόστοργον πατέρα, τὸ ὄνομα τὸ γλυκύτατον τοῦ κόσμου. Αἰαί, αἰαί!

Ἰμεῖς, νέοι νέας πόλεως εὐφυεῖς καὶ φιλοπάτριδες κάτοικοι, ὅσοι ἄνθρωποι, τόσαι καὶ εὐγενεῖς καρδίαι, πῶς ἦτο δυνατόν νὰ μὴ ἐκτιμήσητε ἐν τῷ ἀποθανόντι ἐξόχῳ πολιτικῷ ἀνδρὶ κατ' ἀξίαν, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι, τὴν ἐθνικὴν ἀπώλειαν, ἀποῦ παρ' ἡμῖν οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες οὔτε πολλοὶ εἶναι οὔτε συχνὰ φυτρώνουσι; Ποῦ δικαίως συνεφιλοτιμήθητε, ἀδελφοί, καὶ λαμπροῦς στεφάνους νὰ πέμψητε εἰς τὸν νεκρὸν ἐν Ἀθήναις καὶ συλλυπητήρια γράμματα εἰς τὴν τεθλιμμένην χήραν, καὶ τὰ μεγάλα ταῦτα ἀρχιερατικὰ μνημόσυνα συνεπιτελοῦντες, κηδεύετε νεκρῶς μετὰ εὐγνώμονος συμπαθείας τὸν νεκρὸν τοῦ μεγάλου πολίτου τῆς χαριστάτης Ἑλλάδος, εὐλογοῦντες τὴν μνήμην του ἐν κοινῷ καὶ συνευχόμενοι ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς γενναίας ψυχῆς του ἐν κόλπαις Ἀβραάμ, ἐν σκιραῖς δικαίων.

Μεταξὺ τῆς κατηφείας ἢ τοῦ πένθους τῶν περὲσῶτων αὐτὸς ἀναλαβὼν νὰ τιμήσω ἀπὸ τῶν ἀσθενῶν χειλέων μου τὴν αἰοιδίμον μνήμην τοῦ ἐξοχωτάτου τῆς Ἑλλάδος πολίτου, ἐθάρρησα ἐπὶ τὴν εὐφυῖαν ὑμῶν τῶν νοούντων πολλὰ ἐξ ὀλίγων καὶ μεγάλα ἐκ τῶν μικρῶν, καὶ ἐξαιτούμαι συγγνώμην παρὰ τῆς ἀοράτως περιήπτραμένης ὠδὲ μακαρίας σκιᾶς τοῦ κηδευομένου, εἰάν ὁ λόγος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ του σκιαγραφῆσῃ ἀτελεσεῖραν τὴν σεμνὴν εἰκόνα τῆς ἀρετῆς του ἐκ τῆς εὐφυῖας καὶ τοῦ φρονήματος καὶ τῆς προαιρέσεως.

Ἐπαμεινώνδας ὁ Δεληγεώργης, ὁ νέος πολιτικὸς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, τίς ἐξ ἡμῶν δὲν ὁμολογεῖ ὅτι δὲν ἦτο τις τῶν συνήθων ἐπὶ τῆς γῆς βροτῶν, ἀλλ' ἐξόχος φύσις, πεπρωτισμένη πᾶσαν εὐφυῖαν πνευματικὴν ἀπὸ τῶν γονέων του; Ἀνδρείου αγωνιστοῦ πατρός εὐφυῆς υἱός, καὶ ἀπὸ τῆς γενεθλίου πόλεως, τοῦ περιελαλήτου Μεσολογγίου, ὅπερ ἐξέλαμψεν ἀστὴρ φαινότατος ἐπὶ τῆς ἐπανάστασις, ἤδη κινδυνευούσης νὰ αποπνιγῇ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν παρὰ τοῦ Ἰραὶτ καὶ τοῦ Ἰβραῖμ, καὶ συνεκίνησε καὶ κατέπληξε τὸν κόσμον ὄχι ὀλιγώτερον ἀπὸ τῆς ἥρωικῆς ἀμύνης ἢ ἀπὸ τῆς ἥρωικῆς ἐξόδου τῶν μαχητῶν, οἱ ὅποιοι εἶδον φάγῃ γαλᾶς καὶ δέρματα καὶ φύκη, ὅπου διέπρεψεν ὁ Α. Μαυροκορδάτος καὶ ἐτάφη ὁ Βύρων καὶ ἔπεσον ὁ Καψάλης καὶ ἠγωνίσθη ὁ Ν. Βότσαρης, ἤδη παιδιόθεν ἐποτίσθη μεγαλοεργὸν φρόνημα καὶ ζῆλον πρὸς τὰ γενναῖα ἢ ὑψηλὰ μετὰ τῆς ἐλευθερίας.

ἐπὶ δὲ τῆς ὀριμωτέρας παιδεύσεώς του ὑδρεύσας ἀγλαό-
τατα νάματα γνώσεως, ἀνδρείας, συνέσεως ἐκ τῶν ἀ-
θανάτων μνημείων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ παρὰ
διδασκάλου, οἷος ἐγένετο ὁ ζοίδιμος Γ. Γεννάδιος, ὅστις
ἐνθους ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος ἐπέλεξε ἑαυτὸν ποτε ἐν Ναυπλίῳ
εἰς πάντα τὸν δεόμενον διδασκαλίαν ὑπὲρ τῶν τέκνων
του, ἵνα συνεισφέρει τὸ τίμημα εἰς τοὺς μαχητάς, ἔμελλε
καὶ νὰ μεγαλοφρονήσει καὶ νὰ διαπρέψη ἄριστα, ὅπως
περὶ τὴν ἐπιστήμην, οὕτω καὶ περὶ τὴν πολιτικὴν, εἰς
ἣν ἐπεδόθη. Τὸν Θεμιστοκλέα δὲν ἄρινε ποτε νὰ καθεύδῃ
τὸ τρόπαιον τοῦ Μιλτιάδου ἐν Μαραθῶνι, καὶ ἐκ τῆς
φιλοτιμίας ἐκείνης διέπρεψεν ὕστερον ἐν Σαλαμῖνι καὶ
ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῶν βαρβάρων καὶ ἐδοξάσθη. Ἐκ
τῆς εὐκλείας ἐκείνης ἐμεγαλοφρόνησεν ὁ ἑλληνικὸς κό-
σμος, καὶ ἐξαίρετως οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ περὶ πᾶσαν ἀρετὴν
διαπρέψαντες, καὶ προῆλθεν ἡ θαυμασιὰ πνευματικὴ
ἐκείνη καὶ ὑλικὴ ἀκμὴ ἐπὶ Περικλέους, τοῦ κορυφαίου
τῶν ἀρχαίων πολιτικῶν ἀνδρῶν. Πῶς ἄρα δὲν ἔμελλε
νὰ μεγαλοφρονήσει, καὶ ἐνωρὶς ἤδη, ὁ εὐφυέστατος
Δεληγεώργης ἐκ τῆς πατρίου εὐκλείας;

Πλὴν τῆς εὐφυίας παρὰ τοῦ πατρὸς ὁ Δεληγεώργης
ἄλλην δύναμιν δὲν ἐκληρονόμησεν. Ἀφοῦ δὲ ἐπαιδεύθη
καλῶς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὰ ἄλλα καὶ τὴν ρομικὴν ἐπιστή-
μην, τὴν καλὴν προπαιδευτήριαν ἐπὶ τὰ πολιτικὰ, καὶ
ἐμέστωσε τὴν ὑψηλὴν του διάνοιαν καὶ ἔγεινεν ἐμβριθής,
ἐπειδὴ ἐκ τῆς φύσεως τὸ εἶφραδες αὐτοῦ ἦτο μέγιστον,
διὰ τοῦ ὄργανου τούτου, ἦτοι τῆς περὶ τὸν λόγον δεινότη-
τος, εὐκόλως ἔμελλε νὰ καταστῇ περιβλεπτός ἐν
Ἑλλάδι, καθὼς ντύχησε νὰ ἀποσταλῇ παρὰ τῶν συμ-
πολιτῶν του εἰς τὴν Βουλὴν ἀντιπρόσωπος εἰκοσιν ἔτη
πρὸ τοῦ ἄωρου θανάτου του, — μόλις τριακοτοῦτης.
Διότι μὰ τὴν ἀλήθειαν ἐν πολιτεία ἐλευθέρᾳ, ὅπως ἡ
συνταγματικὴ, ὁ λόγος ὁ βέων ἐξ ἐμβριθοῦς φρενὸς γλυ-
κὺς καὶ εὐκόλος καὶ δεινός, κατακλῶν τοὺς ἀροατάς
καὶ κινῶν καὶ συμπαρασύρων αὐτοὺς, ὡς ῥεῦμα, γίνεται
διὰ τῆς πειθοῦς τὸ ἄριστον τῶν ὀργάνων εἰς ἐνέργειαν πρὸς
τοὺς συμπολίτας, ἄρα καὶ εἰς πολιτικὴν δύναμιν καὶ
ἐπιρροήν. Τοῦτο πρῶτον, καὶ ἔπειτα ὁ ἄθρυπτος χαρακτήρ
ὁ ἀπτόητος ἐκ πάσης πνοῆς ἀνέμων, τὸ εὐγενὲς τῆς καρ-
δίας, οἱ γλυκεῖς τρόποι καθίστων τὸν νέον ῥήτορα σεβα-
στὸν καὶ παρὰ τοῖς πρεσβυτέροις. Παλαίμαχος πολιτικὸς
ἀθλητής, ὁ γέρον Χρηστίδης, ἔχαιρε τασσόμενος εἰς
τοὺς ἀκολούθους τοῦ Δεληγεώργη. Ὅταν ὁ Δεληγεώργης
ἐδημηγόρει ἐν τῇ Βουλῇ, ἡ πεποιθήσις, τὸ παράστημα,
ἡ λαμπρὰ καὶ μελωδικὴ φωνὴ του καὶ ἡ σεμνότης τῶν
λόγων του, ἐπέβαλλον εὐλαβὴ σιγὴν, ὡς ἐν Ἑκκλησίᾳ,
καὶ ὄχι μόνον δὲν ἠγείροντο παρὰ τῶν ἀντιφρονούντων
κύματα θορύβου καὶ ταραχῆς καὶ ἀντιλογίας, ἀλλὰ καὶ
τὰ προϋπάρχοντα κατεστέλλοντο, καθὼς κατελάμβανεν
ὁ Δεληγεώργης τὸ βῆμα, καὶ κατὰ τὴν συνήθειάν του
ἔρριπτεν ἀπὸ τοῦ θυλακίου ἐντὸς τοῦ πύλου τοῦ τῶ χει-
ρόμακτρον. Ἄν δέ που τῶν πολλῶν ἐδωλίων ἐπήρασέ
ποτε κυμάτιον θροῦ καὶ ψιθύρου ἢ συνδιαλέξεως καὶ
ἀντιλογίας, βραχεῖα φράσις ἢ μία λέξις, πολλάκις δὲ
καὶ βλέμμα πικρότερον, καταπίπτον ἐκ τῶν μεγάλων
του ὀφθαλμῶν, ὡς βέλος, συνέστελλε τὸν ψιθύρον καὶ
τὴν τὸλμην τῆς ἀντιφρόσεως, καὶ παρεῖχεν τὸν λό-
γον ἐλεύθερον περὶ τὰ ζητούμενα μετὰ ἀπάτου χαρᾶς
τῶν ἀκροαζομένων. Διὰ ταῦτα περὶ τοῦ Δεληγεώργη ἐλέ-
χθη πολλάκις ἀρθότατα, ὅτι, ἀπ' ὅτου πολιτευόμεθα
συνταγματικῶς, ἐν τῇ Βουλῇ ἦτο ὁ μόνος ῥήτωρ, ἀ-
πώτων φιλότιμων τὸ θέμα τῆς συζητήσεως καὶ μεμε-
τρημένον τὸν λόγον καὶ διαπεποιημένην τὴν φράσιν καὶ

καὶ ἐκλεκτὴν τὴν λέξιν του, — ἀξιοπρέπεια, ἣν ἐκήρυξεν
ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τῆς ἡμέρας ταύτας αὐτὸς ὁ ἀντίπαλός
του πολλάκις, ὁ ἔξοχος κ. πρόεδρος τῆς Σ. κυβερνήσεως.
Καὶ τῷ ὄντι πάντοτε ὁ Δεληγεώργης τοιοῦτος ἦτο
πρὸς τοὺς ἐναντίους καὶ πρὸς τοὺς φίλους καὶ ἰδία
καὶ δημοσίᾳ. Παρ' αὐτῷ τὰ πάντα ἦσαν λελογισμένα
μετ' ἀξιοπρεπειᾶς, λόγοι καὶ κινήσεις καὶ τρόποι, — ἀ-
ρεταὶ καὶ ἀσκήσεις τῶν ἀρχαίων ῥητόρων.

Οὐχ ἦττον ἔλαμψεν ἡ ἀρετὴ τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἐν τῇ
πολιτικῇ, ἥτις διὰ τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῶν ἐθνικῶν
μας χρειῶν εἶναι ἐν Ἑλλάδι χαλεπωτάτη. Ἦδη παρε-
σκευασμένος καὶ ἐντριβῆς περὶ τὰ πολιτικὰ ὁ γενναῖος
ἠγέτης, τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἐλευθέραν καὶ τὴν ὑποτελῆ
εἰς τοὺς γείτονας, ἐνόησε, εἶπερ τις καὶ ἄλλος, μίαν καὶ
τὴν αὐτὴν κατὰ τὰς προγονικὰς παραδόσεις, μεθ' ὧν
γεννώμεθα, μεθ' ὧν ζῶμεν, τὴν δ' ἐλευθέραν κοινὴν τῶν
Πανελλήνων ἀκρόπολιν, εὐλαβέστατα σώζουσιν τὸ Παλ-
λάδιον τῶν ἐθνικῶν πόθων ἐν τῇ χρυσῇ μητροπόλει, ταῖς
ὠραῖαις Ἀθήναις, ἔξοχον ἀστὲρα τοῦ ἐθνικοῦ στερεώ-
ματος. Τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας, ἦτοι τῶν
συνταγματικῶν θεσμῶν, ὁ κλεινὸς Δεληγεώργης ὑπῆρξεν
ὄχι φύλαξ ἄγρυπνος μόνον, ἀλλὰ καὶ τολμηρότατος πρό-
μαχος, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις πάντοτε ἐπρωταγωνίστησε.
Περὶ τὰ ἔξω πολιτικὰ, πρὸς τοὺς γείτονας, ἐφιλοτιμήθη
νὰ κόψῃ νέον δρόμον, τὸν τῆς συνδιαλλαγῆς καὶ ἐξουκει-
ώσεως, ὑπὸ τῆς ἐλπίδος, ὅτι οὕτω κατωρθώνοντο ἀνε-
τώτερον τὰ μέγιστα τοῦ ἔθνους συμφέροντα τὰ ἔσω καὶ
ἔξω. Ἐλύθη ἄρα οὕτως ὀρθῶς τὸ πρόβλημα; Ἐξ εὐλα-
βείας καὶ πρὸς τὸ πρόσωπον καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα τὴν
ὄραν ταύτην δὲν θὰ τολμήσῃ ὁ λόγος τίποτε. Βίαιαι
καιροὶ ἐπελθόντες, κρατοῦσιν ἀνακεκομμένα ἀποτόμως
τὰ πράγματα. Ἐντὸς δὲ τοῦ βασιλείου τούτου, ἐν ᾧ
προαλειφόμεθα ἐπὶ μεγαλειτέρᾳ, τίς δὲν ἐπιζητεῖ, τίς
δὲν εὐχεται νὰ κρατῇ μετὰ τῆς ἐλευθερίας ὁ γένος, ἐν
ᾧ κεῖται ἡ γενικὴ εὐπραγία, ἡ εὐπραγία δηλονότι ἐκά-
στου τῶν πολιτῶν κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἰδίας αὐτοῦ
δυνάμεως, τὸ κυριώτατον τεκμήριον ὑγιαίνοντος πολι-
τικῆς βίου; Κατὰ τὸν Δεληγεώργην τὸ ἐξωτερικὸν τῆς
Ἑλλάδος ζήτημα, ἡ μεγάλη ἡμῶν ἰδέα, εἶναι κυριώτατα
ἐσωτερικόν, δεόμενον δηλ. πρότερον ἐσωτερικῆς συντά-
ξεως καὶ πολιτικῆς εὐκοσμίας, — φρόνημα, καθῆκον
ὑπέρτατον, ἐπιβαλλόμενον ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων,
ἐξ αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς μας φιλοτιμίας, μάλιστα ἐν τοῖς
παροῦσι καιροῖς. Ὑπὸ τοιοῦτό τι ἰδεώδες καὶ ἀπὸ τοι-
αύτης ἀρχῆς ὀρμώμενος, ἠγωνίσθη ἐν τῷ πολιτικῷ βίῳ
τοῦ ὁ μακάριος ἀνενδότως, θεραπεύων μὲν τὴν ἄκραν
ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν, ἀσπαζόμενος δὲ τὴν ἐκτέλεσιν
τοῦ καθήκοντος, προκινδυνεύων δὲ ὑπὲρ τῆς ρομιμόκτητος,
τῶν πατρίων καθεστώτων, πάντοτε εὐθαρσῶς, καὶ μὴ
ἀποκάμων ἐκ τοῦ καμάτου, ὁσάκις ἔφερεν ἐπὶ τῶν
ᾧμων του μόνος τὴν ὑπηρεσίαν δύο καὶ τριῶν ὑπουρ-
γείων, — μαρτύριον τοῦ ἐθέου ζήλου τῆς πεφωτισμένης
φιλοδοξίας του.

Διὰ ταῦτα τὰς ἐξαίρετους ἀρετὰς τῆς εὐφυίας καὶ
τοῦ φρονήματος, τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ χαρακτῆρος, τῆς
τιμιότητος καὶ τοῦ ζήλου, δικαίως διετέλεσεν εὐλογού-
μενος ἐν Ἀθήναις, ἐν Ἑλλάδι καὶ πανταχοῦ, καὶ ἐτιμήθη
τὰς μεγίστας τιμὰς τοῦ κράτους. Καταπονηθεὶς δὲ τὸ
λεπτόν σῶμά του, ἐνῷ κατῴκει τόσον ἀνδρεία καὶ εὐ-
γενῆς ψυχῇ, ἔπεσε πρωϊμώτατα ἐξ ἀλγεινοτάτου παθή-
ματος καὶ ἐτάφη ψυχρὸς νεκρὸς, ἐπαφῆσας τῷ ἀπαρφα-
νισμένῳ οἴκῳ του κληρονομίαν τὴν ὁμολογημένην
περίαν του καὶ τὸ τιμιώτατον ὄνομά του, κάλλιστον

εφόδιον τῶν τέκνων ἐπὶ τὸν βίον πρὸς ἀρετὴν, ὡς ὁ παλαιὸς Ἀριστείδης. Τὴν εὐγενῆ χήραν αὐτοῦ τὴν τάλαιναν, τὰ ὄρφανά του, — δύο ἄρρενα καὶ τέσσαρας παρθένους, μικρὰς μελανειμονούσας Χάριτας, ἢ συμπαθῆς, ἢ πεφωτισμένη τῶν κράτους κυβέρνησις, παραμυθοῦσα ἐτόιμως, ἔσπευσε νὰ σιτήσῃ τὰ ἀπαραίτητα διὰ πεντακοσιδράχμου μηνιαίας συντάξεως καὶ τινος τακτῆς χορηγίας. Τὸ ἔθνος, αἱ πόλεις, οἱ ἐγκριτότατοι τῶν πολιτῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀπολαύσαντες τὰς ἀρετὰς τοῦ κλεινοῦ ἀνδρός, ὅχι μόνον ἐπένησαν ἐπὶ τῷ ἄωρῳ θανάτῳ του, ἀλλὰ μέλλουσι νὰ διαφυλάττωσι καὶ αἰδιμον τὴν μνήμην τοῦ γενναίουφρονος Δεληγεώργη, αὐτοὶ καὶ αἱ μετέπειτα γενεαί, ἐπαξίως. Ἄ ἄ ἀρετὰ καὶ θανούσι λάμπει. Ἡ ἀρετὴ δηλαδὴ, καὶ ἀφοῦ ἀποθάνωσιν οἱ ἄνθρωποι, λάμπει.

Εὐλογήσαντες ἐπὶ τῶν μνημοσύνων τούτων κατὰ τὰ πάτρια, ὡς παρὰ τῆς πόλεως ταύτης, τῆς καλῆς καὶ μεγάλης, τοῦ αἰδίου ἀνδρός τὴν μνήμην, ἃς προσφωνήσωμεν ἃς εὐχθῶμεν, τῇ μακαρίᾳ σκιᾷ αὐτοῦ συγκεκινημένοι :

Αἰωνία ἡ μνήμη σου, κλεινὲ ἄνερ!

Αἰωνία ἡ μνήμη σου, ἐξαιρετε συμπολίτα!

Αἰωνία ἡ μνήμη σου, Ἐλαμειῶνδα Δεληγεώργη!

Καταχωρίζοντες ἐν τῇ «Πανόπη» τὸ κατωτέρω ψήφισμα, οὐ μόνον συμμεριζόμεθα τὰ ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ πειθόμεθα ἤδη ὅτι αἱ ἐγερθεῖται ἡμῖν ὑπόνοιαι ὅτι ὁ κατὰ τοῦ Συλλόγου τούτου εἰς τὸν «Τηλέγραφον» ἐπιστέλλων, φαίνεται ἄνθρωπος στηριζόμενος εἰς ἀπλᾶς μόνον ὑπονοίας καὶ οὐχὶ εἰς τεκμήρια, ἐπηλήθευσαν ἤδη.

Πρ. 64.

Ἄριθ.

Διεκπ.

Ο ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ

ΕΛΛΗΝ. ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Ο «ΜΙΝΩΣ.»

Μετ' ἐκπλήξεως ἰδὼν τα ἀπό τινος ἐν ἀλληλογραφίαις ἐκ Χανίων τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Τηλέγραφος» γραφόμενα κατ' αὐτοῦ, ὡς ἀποβλεπόντος δῆθεν εἰς σκοποὺς ἀλλοτρίους τοῦ ἐκτου προορισμοῦ, συνελθὼν ἐν γενικῇ συνεδριάσει ψηφίζει τὰ ἐξῆς :

α.) Διακηρύττει διὰ τοῦ θετικωτέρου τρόπου, ὅτι σκοπὸς τοῦ Συλλόγου ἐστὶν οὐδεὶς ἕτερος εἰμὴ ὁ ἐν τῷ Κανονισμῷ αὐτοῦ ὁρισμένως διαγραφόμενος, ἢτοι ἡ διάδοσις καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν Κρήτῃ, καὶ ὅτι οὐδ' ἐλαχίστην ἔχει ἔμμεσον ἢ ἄμεσον σχέσιν πρὸς οἰανδήποτε πολιτικὴν σκεψίν καὶ ἐνέργειαν.

β.) Οἱ τὸν Σύλλογον ἀπαρτιζόντες, οὐ μόνον ὡς μέλη αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄτομα, καὶ ὡς Κρήτες, ἀποκηρύττουσι διαρρήδην καὶ ἀποδοιμαζούσιν ὁμοφώνως τὰς ὑπὸ τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος εἰς αὐτὸν ἀποδοιμαζένας ξένας διὰ τὸν τόπον ἰδέας καὶ ἐνεργείας.

γ.) Ὁ Σύλλογος ἐκφράζει τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ λύπην ἐπὶ τῷ ὅτι εὐρίσκονται ἐν τῇ ἐνταῦθα κοινωνίᾳ ἄτομά τινα, ἄτινα, ἰδιοτελῶν βεβαίως καὶ προσωπικῶν λόγων ἕνεκα, πειρῶνται διὰ καθουβύλων δημοσιεύσεων νὰ παρεβάλλωσι προσκόμματα εἰς ἔργον κοινωφελές, ἀποβλέπον εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν πρόσδοον τοῦ τόπου.

δ.) Πέποιθεν ὅτι οὐδεὶς ἐχέφρων θὰ δώσῃ πίστιν εἰς τοιαύτας ὄλως ἀνυπάρκτους καὶ ψευδεῖς κατὰ τοῦ Συλλόγου κατηγορίας, πάντῃ ἀορίστως, ἀβασίμως καὶ ἀναποδείκτως διατυπωθεῖσας, καὶ ὅτι πᾶς νοήμων καὶ χρηστὸς ὁμογενὴς θὰ χαρακτηρίσῃ ταύτας, οἷαι πράγματι εἰσιν, ἦτοι καθαραὶ καὶ θραπέαι συκοφαντίαι, μηδενὸς περαιτέρω λόγου καὶ προσοχῆς ἄξιαι.

ε.) Αποφασίζει τὴν διὰ τοῦ τύπου δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ψηφίσματος, ὑπογεγραμμένου ὑπὸ πάντων τῶν ἐν Χανίοις παρόντων τακτικῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

Ἐγένετο ἐν Χανίοις τῇ 17 Μαΐου 1878.

Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου

Εὐμέλιος Ξεροντάκης, Ἐ. Μ. Σταυρίδης, Θ. Γ. Ἀνωτακίτης, Ἰάκ. Κ. Μοάτσος, Γ. Ν. Μαρμαρινάκης, Γ. Θ. Κουφάκης, Ἀνδρ. Α. Νουστράκης, Ἀγγ. Γ. Ἀγγελίδης, Τιμ. Μ. Νικολαΐδης, Εὐρυπλῆς Σιραμβιδῆς, Χρ. Κονδυλάκης, Γ. Γιαννουδάκης, Γ. Ν. Στεφανίδης, Γ. Φουλιάκης, Γ. Χ. Γουλάκης, Δ. Μαργαράκης, Ἐμμαν. Σκουλουδάκης, Γ. Α. Ἀνωτακίτης, Γ. Γ. Κορτάκης, Ν. Χρυσουλάκης, Δ. Μ. Καπετανάκης, Γ. Κ. Μαλατάκης, Νικ. Μ. Μαυζάκης, Νικ. Γ. Ἀθανασιάδης, Γ. Γ. Καλαϊτάκης, Γ. Γ. Λασιώτης, Χαρ. Γ. Μαλατάκης, Κ. Γ. Στεφανίδης, Ἐμμ. Κ. Μοάτσος, Γ. Α. Ἠουζάκης, Γ. Θ. Ξεροντάκης, Α. Γ. Κορτάκης, Ἀθαν. Σκαμνιάκης, Στυλ. Τρόνος, Α. Ε. Ἀνδρουλιδάκης, Ἰορ. Α. Δαλμῆδικος, Μιχ. Χαριτάκης, Βαρδῆς Φουράκης, Γ. Καραβανάκης, Γ. Ν. Σερβάκης, Κάλ. Μιχαήλ Ἱερομόναχος, Ν. Σταυράκης, Ν. Καρδατάκης Οἰκονόμος, Γ. Κοντάκης, Ν. Θ. Κουφάκης, Γ. Μ. Καλλιγέρης, Ἀντ. Ε. Παυλάκης, Ἰάκ. Γ. Μοάτσος, Γ. Δ. Ταρταλίδης, Δ. Δεϊλάκης, Στ. Γ. Χαλαράκης, Δ. Χ. Παππαδάκης, Ἀθ. Ν. Ἐλεοθερίου, Θ. Πλουσιδάκης, Π. Ἀγχαβανάκης, Βίτας Δαλμῆδικος, Ματαθίας Α. Κοῦρ, Ἀλέξιος Γ. Τρουλάκης, Ἀντώνιος Βλατιῆς, Βασίλ. Π. Διάλιος, Κ. Σπαροῦδης, Ἀντ. Ἰωαννίδης, Κ. Βαροῦχας, Μ. Γ. Καραλάκης, Νικ. Σκουλάκης, Ἐμμ. Ἀνωτακίτης, Ἐρρίκος Μοάτσος, Κ. Ν. Πρωτοπαππαδάκης, Γ. Κοκκολάκης, Βαρδῆς Α. Γιαννακίτης, Γ. Γ. Γεμενάκης, Κ. Φούρης, Στέφ. Ναζάκης, Μίνως Σιδεράκης, Μιχ. Α. Παππαδάκης, Στεφ. Κουρκουράκης, Γ. Μαλινάκης, Δ. Ἀθ. Βλοῦμ, Κυρ. Μ. Νικολαΐδης, Ἀντ. Γ. Θεοδορίδης, Σ. Α. Σταυροῦδης, Νατάλ. Μαραράκης, Γ. Γ. Κουτζουδάκης, Ἀνδρ. Μ. Στεφανίδης, Στυλ. Σκανδάλης, Ἀλ. Σταματιτιάδης, Ἀλ. Σταυρίδης, Γ. Ἀξελός, Ἀλέξ. Φωτιάδης, Ν. Βαροῦχας, Ν. Μιτσιτάκης, Κ. Κωνσταντινόπουλος, Γ. Τσιριμονάκης, Νικηστρατος Μαριδάκης, Γ. Πασαρόβας, Α. Γ. Οἰκονομίδης, Γ. Ν. Λανδράκης, Ο. Γ. Παππαδάκης, Χ. Παππαδάκης, Δ. Κυθωνάκης, Κωνσταντίνος Γ. Φουλιάκης, Παῦλος Ἰατροῦδάκης, Κ. Βουλγαρίδης, Γ. Φ. Ἀγγούρης.

Διὰ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΜΕΝΙΟΣ Γ. ΞΕΡΟΥΔΑΚΗΣ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν ἀπάντησιν τῆς κ. Ξανθῆς, χήρας τοῦ ἀειμνήστου Δεληγεώργη, πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Ἐρμουπόλεως, δι' ἧς παρακαλεῖται νὰ ἀνακοινώσῃ τῆς εὐχαριστίας αὐτῆς πρὸς

τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον διὰ τὰ ἐπίσημως διαβι-
βασθέντα αὐτῇ συλλυπητήρια ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ
συζύγου τῆς.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τὴν 21 Μαΐου 1879.

Ἀξιότιμε Κύριε Δήμαρχε.

Βαθῆως μὲ συνεκίνησαν τὰ συλλυπητήρια τοῦ Δημοτικοῦ
Συμβουλίου Ἐρμούπολεως, ἅτινα διὰ τῆς πράξεώς του ἐπὶ τῷ
θανάτῳ τοῦ προσφιλοῦς μοι συζύγου μοι ἀνεκινώσατε. Κι-
νομένη τῇ ἐμπορικωτάτῃ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων εὐτυχε-
στέρους καιρῶν, ὑπὲρ ὧν καὶ ὁ σύζυγός μου, ἐπὶ ὅσων τῷ
ἐδόθη, εἰργάσθη, ἐτι δὲ μᾶλλον ἤθελεν ἐργασθῆ εἰς τὸ μέλ-
λον, παρακαλῶ ὑμᾶς, κ. Δήμαρχε, ὅπως δεχθῆτε τὰ θερμὰς
εὐχαριστίας μου καὶ συγχρόνως ἀνακινώσατε ταύτας καὶ
πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον.

ΞΑΝΘΗ Β. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗ.

— Κατὰ τὴν ἀ' Ἐφημερίδα ἀνοίχεντος τοῦ ἰδιαίτερου
ταμείου τοῦ ἀγροῦ τὰς χεῖρας καὶ ἀειμνήστου Δεληγεώργη
εἰρέθη ἐν αὐτοῖς ὁ ἐκ τοῦ Λαυρίου (ὃ πόσον εἶσαι κανε-
ντρεχῆς πολλάκις οὐ, ἢ κοινῇ γνώμῃ λεγομένη) ἀποθησαυ-
ρισθεὶς θησαυρὸς συνέκειτο εἰς 25 δεκάλεπτα ἤτοι δραχμὰς
δύο καὶ ἡμίσεια, τὰ δὲ χρῆσθαι εἰς τριάκοντα περίπου χι-
λιάδα φράγκων. Ἐνθα προσέτι καὶ ὀλίγα γλυκίσματα ἅτινα
ἤσαν κεκλεισμένα χάριν τοῦ μικροῦ του υἱοῦ Κωνσταντίνου,
ὅν ὡς μικρὸν, ἐπεριποιεῖτο ὁ μακαρίτης πατὴρ φιλοστόργως
ὁσάκις τὸν ἐπισκεπτετο εἰς τὸ ἰδιαίτερον γραφεῖον του. Ἰ-
δοὺ πῶς ἡ πενία κάλλιστα δύναται νὰ συμβῇ μετὰ προ-
θυπουργῶν, δυναμένων ἄλλως νὰ ἦναι πλουσιώτατοι, ἐὰν
ελαστικὴν ἔχωσι τὴν συνείδησιν καὶ τὸ οὐδ', εὐένδοτον εἰς
τοὺς πλησιάζοντας αὐτοὺς βαθυπλοῦτους. Ἄλλ' ὁ Δελη-
γεώργης, εἶχεν ἐν ὄψει ἀείποτε τὸ ἀ' Ἄλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς οὐ
διαμεψόμεθα τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον...

— Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἐρμούπολεως διὰ ψήφισμα-
τός του ἐπέξετενε τὴν ἐλάττωσιν τοῦ διὰ τὴν προκυμαίαν
τέλους τῶν ἀτμοπλοίων, ἦν διὰ προγενεστεροῦ ψήφισματός
του εἶχε παραδεχθῆ μόνον διὰ τὰ ἀτμοπλοϊκὰ ἑταιρείας
τοῦ Αὐστρουγγικικοῦ Λόγῳ, τῆς τῶν γαλλικῶν διαπορθεύ-
σεων καὶ τοῦ Κεδιιέ, καὶ ἐπὶ πάσῃ ἄλλῃ ἀτμοπλοϊκῆς
ἑταιρείας, ἐκτελοῦσας ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν. Κατὰ τὸ
ψήφισμα τοῦτο τὰ ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν ἐκτελοῦντα
ατμόπλοια θέλουσι καταβάλλῃ μόνον 5 λεπτὰ κατὰ τόνον
ὡς φόρον τῆς προκυμαίας.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶ-
νες τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Ἰω. Κ. Βελισσαρίου μετὰ τῆς σε-
μνῆς καὶ ἀξιεράστου δεσποινίδος κ. Πολυζένης Κ. Βαρβαρέ-
σου. Ἐπίσης ἐτελέσθησαν οἱ τοῦ ἀξιότιμου νέου κ. Νικολάου
Ἀγγελικίδου, β'. μηχανικοῦ τοῦ α' Ἰονίου μετὰ τῆς χαρι-
τοδότητος καὶ πολυφένου νεάνιδος κ. Χριστίνης Κ. Κουτεπα.
Εὐχόμεθα αὐτοῖς ταχεῖαν στέψιν.

— Ἐἰς τῶν ἀρχαίων οἰκιστῶν τῆς πόλεώς μας ὁ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΜΑΣΧΑΣ, ναυπηγός, εἰς μίαν τῶν διακεκομμέ-
νων ναυτικῶν οικογενειῶν τοῦ τόπου ἀνήκειν, ἀλλ' ἐξ ἀλο-
κήτων περιστάσεων ἐκπεσὼν, ἀπέβησε χθὲς ἐξ ἀποπληξίας.

— Γράφουσι ἡμῖν ἐκ Τήνου.

Πολλῶν μνηῶν τὸ βοήθημα ἄδικως καθυστερεῖται εἰς τὰς
ἀπόρους μοναχὰς τῆς ἐν Κεχροβουνίᾳ γεν. Μονῆς, ἥτοι ἀπὸ
τοῦ Φεβρουαρίου καὶ ἐντεύθεν, ἐπὶ τῇ ἀφελείᾳ προφάσει ὅτι τὸ
ταμῖον τῆς εὐαγγελιστρίας σπανίζει χητράτων, διατεθειμέ-
νων ὀλοσχερῶς ὑπὲρ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ ὀρι-
σθέντος διὰ τὴν ὁδοποιίαν ἢ πρόφρασις δὲ αὐτὴ ἀφ' ἐκείτης
καταπίπτει, ὅταν γνωσθῆ ὅτι εἰς ἄλλας δικαιοῦχος γίνεται
μεροληπτικὴ πληρωμὴ τῶν βοηθημάτων χάριν πολιτικῶν πα-
ταρῶν σκοπῶν. Ἀκούοντα νομίζομεν ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ὁ συντάκτης τῆς αἰφώνης τῆς Τήνου μικροῦ δεῖν ἐξο-
λοκοπεῖται κατ' αὐτὰς ὑπὸ τινων ἐμπίσθων ἀγάνων τῆς κα-
ρχόρου φατρίας, ὡς γράψαι, δικαίῳ τῷ λόγῳ, πικρῶς περὶ
τινῶν ἀσχημιῶν εἰς ἃς προήλθεν εὐθύς ἐν ἀρχῇ τὸ δημοτικὸν
Συμβούλιον Τήνου, ἢ μᾶλλον ἢ πλειοψηφία αὐτοῦ. Ἐπὶ τοῦ
τολμήματος τούτου πᾶν σχολίον περιττόν, διότι ἀκούσα
θεορεῖται ἡ γενικὴ κατάκρισις, ἣς ἔτυχεν παρὰ πᾶσι τοῖς νουν
ὕγιᾳ ἔχουσι πολῖταις.

— Ἡ ἀπληγγενεσία τῆς παρελ. Τετάρτης γράφει, ὅτι
κατὰ πάσαν πιθανότητα τὸ βασιλικὸν διάταγμα περὶ δια-
λύσεως τῆς βουλῆς ἐκδίδεται μετ' ὀλίγας ἡμέρας, αἱ δ' ἐκλο-
γαὶ θὰ ἐνεργθῶσι περὶ τὰ τέλη τοῦ ἐλευσομένου μηνός.

— ΣΩΓΗΡ. Περιεχόμενα: Παράθεσις τῶν διαφόρων φι-
λοσοφικῶν συστημάτων τῶν διαφορῶν σαφῶν τῆς Βιρώπης,
ὑπὸ Ἀθανασίου Πετρίδου, σχολαστοῦ (συνέχ. καὶ τέλος). —
Παρατηρήσεις τινὲς ὡς πρὸς τὸ γλωσσικὸν ἰδιῶμα, ὑπὸ τοῦ
αὐτοῦ. — Σκοπὸς καὶ θέμα τῆς Ἀπολογητικῆς, ὑπὸ Σπ.
Σούγκρα ὑψηλοῦ (συνέχ. καὶ τέλος) — Χριστιανισμὸς καὶ
φιλοσοφία, ὑπὸ Σ. Π. Σ. — Ὁ χρῆστος καὶ τίμιος ἄνθρωπος
ἐν τῷ κόσμῳ (ἔσο προσηκτικὸς καὶ φιλόπονος — περὶ τῶν
τῆς ἀληθοῦς φιλίας πλεονεκτημάτων — περὶ ἐκλογῆς φίλου)
(συνέχεια). — Ἡ Δίκη καὶ ἡ Ἐλπὶς (ποιημάτων), ὑπὸ Σ. Δ.
Βάλβη.

— Ἐν τῷ ἀδιπλωματικῷ Νύμῳνι ἐδημοσιεύθη ἡ ἐξῆς
δήλωσις. αἱ ὑπογράψασαι τὴν βερολίνοιον συνθήκην δυνά-
μεις συνεφώνησαν νὰ ἐπιμείνωσι, κατ' ἰδίαν ἐκάστη, ὅπως ἡ
Πύλη διευθετήσῃ ταχέως τὸ ζήτημα τῶν ἐλληνικῶν συνόρων.
Ἄλλ' ὑπολείπεται ἔτι νὰ κανονισθῶσι ζητήματά τινα, καθ'
ὅσον ἀφορᾷ τὸν τύπον τῶν ἀνακοινώσεων. Ἀφ' ἑτέρου μαν-
θάνομεν, ὅτι ἡ κυριώτερα, ἢ μᾶλλον ἢ μόνη δυσχέρεια, ἢ
περὶ Ἰωνίνων, δύναται, κατὰ τινα ἀνακτοβουλία, νὰ συμ-
βιβασθῆ, παραχωρουμένης τῇ Ἑλλάδι ἀποζημιώσεως τινος
ἐν Θεσσαλίᾳ. Καὶ οἱ ἐν Κων/πολεὶ φησίνουσι εὐδιάθετοι ν'
ἀποδεχθῶσι τοιοῦτον συμβιβασμόν. Ἐὰν ἐξομαλυνθῆ ἡ δυ-
σχέρεια αὕτη, ἡ Πύλη θ' ἀποδεχθῆ κατὰ τὰ λοιπὰ τὰς ἐν
τῷ δεκάτῳ τρίτῳ πρωτοκόλλῳ ὑποδειχθείσας βάσεις.

ΑΘΗΝΑΙ, 26/8 Ἰουνίου. — Ὁ Δεσπότης δεχθεὶς τὴν ἐ-
πιτροπὴν τοῦ φιλελληνικοῦ κομητάτου εἶπεν ὅτι ἡ Ἰταλία
συντελέσει ἐκτελεσῖν τοῦ 24 ἁθροῦ τῆς συνθήκης.

Οἱ Ἕλληνες ἐν Λιβερπούλ ἐπέδωκαν τῷ δίκῃ εὐχαριστή-
ριον, ὁ δίκῃ ἀπήντησε ὅτι οὐδεμία χώρα ἐποίησατο τοσαύ-
τας προόδους ὅσας ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς. Ὁ
ἀ' Ἡμερήσιος Τηλέγραφος λέγει ὅτι ἡ Πύλη παρασκευάζεται
δι' ἐνδεχομένην ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ.

Καλοῦνται πάντες οἱ φησίνουσι δανεισταὶ τῆς πτωχεύ-
σεως α' Ἀρ. Ἰνδρυλῆ ἕνα ἐντός 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σήμερον
καταθέσωσι τοὺς τίτλους τῶν ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ἡ ἰδιότης
αὐτῶν ὡς δανειστῶν παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου·
κατὰ δὲ τὰς ἐπελευσομένας δεκα πέντε ἡμέρας μετὰ τὸ ὡς
ἄνω 40 ἡμέρων διάστημα προσέλθωσιν αὐτοπροσώπως ἐνώ-
πιον ἡμῶν ἐκάστην δευτέραν καὶ Πέμπτην ἀπὸ τῆς 3ης
μέχρι τῆς 5ης μ. μ. ὥρα ὅπως βεβαιώσωσι δι' ὄρκου τὸ
γνήσιον τῶν δανειῶν τῶν.

Ἀρμόδιος κλητὴρ παραγγέλλεται νὰ ἐνεργήσῃ τὰς νομί-
μους τοιχακολληθείς καὶ κηνοποιήσεις, ἐπιμεληθῆ δὲ τὴν διὰ
τῆς ἐφημερίδος ἢ «Πανότι» δημοσίευσιν.

Σύρος 24 Μαΐου 1879.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Κ. ΤΣΙΡΟΠΙΝΑΣ.

Ὁ Πρὸς. Σύνδικος
Α. ΒΑΤΗΣ.